

ເອລີຢາ - ເລກສິບເອັດ

ຄວາມຜິດພາດປະການທຳອິດ

Jeff Pippenger

2023-10-15

ການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານ ສອດຄ່ອງກັນໃນທາງຄຳພະຍາກອນກັບການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິບເອັດແຫ່ງອານາຈັກພາກເໜືອຂອງເອຟຣາອິມ. ປະຫວັດສາດອັນສັກສິດເຫຼົ່ານີ້ເປັນແບບຢ່າງບົ່ງບອກເຖິງການກະບົດຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິດໃນປີ 1863.

ແນ່ນອນວ່າຍັງມີພະຍານອື່ນໆອີກສຳລັບປີ 1863, ແຕ່ອາໂຣນ ແລະ ກະສັດເຢໂຣໂບອາມ ໄດ້ຈັດຫາພະຍານທີ່ທັບຊ້ອນຢູ່ເທິງປະຫວັດສາດຂອງປີ 1863, ແລະປະຫວັດສາດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂະບວນການຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ຫມື່ນສີ່ພັນ, ຊຶ່ງແມ່ນເຂົ້າໂປຣເຕສຕັງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ໃນຊ່ວງວັນສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຕະຫຼອດໄປຈົນເຖິງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ. ປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານີ້ຍັງໄດ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານຂອງເຂົາຮີໂຟບລີກັນໃນອານາຈັກທີ່ກຳລັງດ້ວຍ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຄວາມຈິງຂັ້ນເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກຫຼາຍສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຄືວ່າ ຄຣິດຈັກ Seventh-day Adventist ເປັນປະຊາຊົນເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ. ຄວາມເຊື່ອນີ້ແມ່ນຄວາມຜິດພາດປະການທຳອິດຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ມີຫຼັກຖານຕາມພຣະຄຳພີໃດໆວ່າ ຄຣິດຈັກ Laodicean ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາລັກໃນວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຄວາມຜິດພາດປະການທຳອິດຂອງພວກເຮົາ ຄືການຍອມຮັບຂໍ້ຕົກຕົນອັນເປັນທຸງດນວີວ່າເປັນຈິງ. ທຸງສັນຍາລັກໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຂັບອອກໂດຍສະມາຊິກແຫ່ງທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ.

ແລະພຣະອົງຈະຊົງຕັ້ງທຸງໄຊໄວ້ສຳລັບບັນດາປະຊາຊາດ
ແລະຈະຊົງຮອບຮວມຄົນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຂອງອົດສະຣາເອນ
ແລະຈະຊົງຮອບຮວມຄົນຢູດາທີ່ກະຈາຍຢູ່ຈາກສົມມຸໂລກ. ເອຊາຍາ 11:12.

ແມ່ນພວກແອັດເວນຕິສ໌ຜ່າຍລາໂອດິເຊຍທີ່ຂັບໄລ່ຜູ້ທີ່ຈະເປັນທຸງໝາຍອອກໄປ.

ຈົ່ງຟັງພຣະວາຈາຂອງພຣະເຢໂຫວາ, ພວກທ່ານຜູ້ສັນສະທຳນຕຳພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງ;
ພວກພື້ນຖານຂອງທ່ານຜູ້ກຽດຊັງທ່ານ, ຜູ້ຂັບໄລ່ທ່ານອອກໄປເພາະນາມຂອງເຮົາ, ໄດ້ກ່າວວ່າ,
“ຂໍໃຫ້ພຣະເຢໂຫວາຊົງໄດ້ຮັບພຣະສິຣີ”; ແຕ່ພຣະອົງຈະປາກົດເປັນຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກທ່ານ,
ແລະພວກເຂົາຈະຕ້ອງອັບອາຍ. ອີສາຍາ 66:5

ຜູ້ທີ່ເປັນທຸງສັນຍານຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປເນື່ອງຈາກວ່າ “ພຣະນາມ” ຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະນາມທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຄວາມຊັງນັ້ນຄື Alpha and Omega, ເພາະຫຼັກການຂອງ Alpha and Omega ແມ່ນສົ່ງທຶນຊີ້ບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າຄຣິດຈັກ Seventh-day Adventist ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ໃດໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ. ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພິມມະຈາຣສິບຄົນເປັນຕົວແທນຂອງ Adventism.

“ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລສິບຄົນໃນ Matthew 25

ກໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງປະຊາຊົນແອດເວນຕິສຕ໌ດ້ວຍ.” The Great Controversy, 393.

ຄຳອຸປະມານນັ້ນໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິສ
ແລະຈະສຳເລັດເປັນຈິງອີກຄັ້ງໃນບັນຍາຍຢ່າງຕັ້ງຕາມທຸກຕົວອັກສອນ.

“ຂ້າພະເຈົ້າມັກຈະຖືກຊີ້ໄປຫາຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລສິບຄົນ, ຫ້າຄົນໃນນັ້ນສະຫງາດ ແລະ ຫ້າຄົນໃໝ່.
ຄຳອຸປະມານໄດ້ສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ ແລະ ຈະສຳເລັດຕໍ່ໄປອີກ,
ເພາະມັນມີການນຳໃຊ້ເປັນພິເສດສຳລັບເວລານີ້, ແລະ ເໝືອນດັ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ມັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນຈົນເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງເວລາ.”
Review and Herald, August 19, 1890.

ພວກພົມມະຈັນໂງ່ທົນຂຶ້ນແລະຮັບຮູ້ວ່າພວກຕົນບໍ່ມີນ້ຳມັນ ຄືຊາວລາໂອດຕິກຍ.

“ສະພາບຂອງຄຣິສຕະຈັກທຶກິແທນໂດຍພວກພົມມະຈາລໂງ່,
ກໍ່ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເຊັ່ນກັນວ່າເປັນສະພາບແບບລາໂອດຕິກອາ.” Review and Herald, August 19,
1890.

ການຕໍ່ສູ້ຂອງພວກພົມມະຈາລຜູ້ມີບັນຍາ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນພາບແທນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າເປັນຄຣິດຈັກແຫ່ງຟີລາເດນເຟຍ,
ແມ່ນກັບຄຣິດຈັກໜຶ່ງທີ່ອີ້ນວ່າຕົນເປັນພວກຢົວ, ແຕ່ຫາເປັນບໍ່.

ນີ້ແຕ່, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາຜູ້ຢູ່ໃນທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ, ຜູ້ກ່າວວ່າຕົນເປັນຊາວຢົວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ,
ຫາກແຕ່ເວົ້າຄຳຕົວະ; ນີ້ແຕ່, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາມາກາບລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ຮັກເຈົ້າແລ້ວ. ພຣະນິມົດ 3:9

ນາງໄວທ໌ໄດ້ກ່າວເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳໃນສົງພົມສະບັບທຳອິດທີ່ອອກພາຍຫຼັງຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່.

“ທ່ານຄິດວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ຂາບໄຫວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງວິສຸດຊົນ, (Revelation 3:9),
ໃນທີ່ສຸດຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ໃນເລື່ອງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຳຕ້ອງບໍ່ເຫັນດີກັບທ່ານ; ເພາະວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຄົນພວກນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນ Adventists
ແຕ່ໄດ້ຫຼົງຫ່າງໄປ, ແລະ ‘ໄດ້ຕອກພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊື່ອີກເພື່ອຕົນເອງ,
ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຖືກອັບອາຍຕໍ່ໜ້າສາທາລະນະ.’ ແລະໃນ ‘ເວລາແຫ່ງການທົດລອງ,’ ຊຶ່ງຍັງຈະມາເຖິງ
ເພື່ອເປີດເຜີຍລັກສະນະແທ້ຂອງທຸກຄົນ, ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ຕົນເອງໄດ້ສູນເສຍໄປຕະຫຼອດການແລ້ວ;
ແລະເມື່ອຖືກທົດລອງດ້ວຍຄວາມທຸກລຳບາກໃນຈິດວິນຍານ,
ພວກເຂົາຈະກັມລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງວິສຸດຊົນ.” Word to the Little Flock, 12.

ໃນພຣະທຳອີຊາຢາ ບົດທີຫ້າ ບົດເພງເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ ຊຶ່ງຕໍ່ມາພຣະຄຣິດໄດ້ນຳມາໃຊ້
ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ.

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂັບຮ້ອງເພງໜຶ່ງແດ່ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກຍິງ ເປັນເພງຂອງຜູ້ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ກ່ຽວກັບສວນອະງຸ່ນຂອງລາວ. ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກຍິງນັ້ນມີສວນອະງຸ່ນຢູ່ເທິງເນີນທີ່ອຸດົມສົມບູນຍິ່ງ:
ແລະລາວໄດ້ວັອມຮົວມັນໄວ້ ແລະເກັບຫິນອອກຈາກມັນ ແລະປຸກມັນດ້ວຍເຄືອອະງຸ່ນຊັ້ນດີທີ່ສຸດ
ແລະໄດ້ສ້າງຫໍຄອຍໄວ້ກາງສວນ ແລະຍັງໄດ້ເຮັດບ່ອນນ້ຳອະງຸ່ນໄວ້ໃນນັ້ນດ້ວຍ:
ແລະລາວຄາດໝາຍວ່າມັນຄວນຈະເກີດເປັນຜົນອະງຸ່ນ, ແຕ່ມັນກັບເກີດເປັນຜົນອະງຸ່ນບ່າ. ບັດນີ້ໂອ
ຊາວເຢຊູຊາເລັມ ແລະບັນດາຜູ້ຊາຍແຫ່ງຢູດາ,
ຂໍທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້າພະເຈົ້າກັບສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
ມີສິ່ງໃດອີກແດ່ທີ່ຄວນໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນມັນ?

ເຫດສັນໃດ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄາດໝາຍວ່າມັນຄວນຈະເກີດເປັນຜົນອະງຸ່ນ ຈຶ່ງກັບເກີດເປັນຜົນອະງຸ່ນບໍ່?
ເອຊາຍາ 5:1-4.

ຄຳອຸປະມານີ້ບໍ່ວ່າຢູ່ໃນພຣະຄຳພິພາກພຣະສັນຍາເດີມ ຫຼືພິພາກພຣະສັນຍາໃໝ່ ກໍຊັບື້ອກວ່າ
ຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຖືກພຣະເຈົ້າປະຕິເສດ
ເນື່ອງຈາກໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະເກີດຜົນທຳລາຍເຂົ້າຖືກຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອໃຫ້ເກີດ. ໃນ ອີຊາຍາ ບົດ 5,
ໃນຕອນສະຫຼຸບຂອງຄຳອຸປະມານີ້, ການລົງໂທດຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້
ພ້ອມທັງມີຄຳສັນຍາວ່າຈະຍົກທັງຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ. ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ
ສວນອະງຸ່ນບໍ່ແມ່ນທຸງນັ້ນ.

ເຫດສະນັ້ນ ຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະເຢເຢໂຫວາໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຢຽດພຣະຫັດອອກຕໍ່ຕ້ານເຂົາທັງຫລາຍ ແລະໄດ້ໃຈມຕິເຂົາ;
ແລະພູເຂົາທັງຫລາຍກໍໄດ້ສັ່ນສະເທືອນ ແລະຊາກສົບຂອງເຂົາກໍຖືກສຶກກະຈາຍຢ່າງກະທັນຫີນ.
ເຖິງຢ່າງນີ້ກໍຕາມ ຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງກໍຍັງບໍ່ຫັນກັບໄປ ແຕ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຢຽດອອກຢູ່
ແລະພຣະອົງຈະຊຸມຢ້ຍສັນຍານໃຫ້ແກ່ບັນດາປະຊາຊາດຈາກທັງ
ແລະຈະຜິວເອີ້ນເຂົາຈາກປາຍແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະເບິ່ງແມ່ເຂົາທັງຫລາຍຈະມາຢ່າງຮີບດ່ວນວ່າໄວ.
ເອຊາຍາ 5:25, 26.

ເມື່ອຕໍ່ມາພຣະເຢຊູໄດ້ຂັບຮ້ອງເພງນັ້ນໃນຮູບອຸປະມາ ບົດສະຫຼຸບຂອງພຣະອົງກໍດັດສິນຢ່າງເດັດຂາດບໍ່ແພ້ກັນ.

ຈົ່ງຟັງຄຳອຸປະມາອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ມີເຈົ້າຂອງເຮືອນຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ບຸກສວນອະງຸ່ນ, ແລະເຮັດຮົວລ້ອມຮອບ,
ແລະຂຸດບໍ່ອັດນ້ຳອະງຸ່ນໄວ້ໃນນັ້ນ, ແລະສ້າງຫໍຄອຍໜຶ່ງ, ແລ້ວໃຫ້ຊາວສວນເຊົ້າດູແລ,
ແລະໄດ້ເດີນທາງໄປຍັງປະເທດທັງໝົດ. ເມື່ອເວລາເກັບຜົນໃກ້ເຂົ້າມາ,
ລາວໄດ້ສັ່ງບ່າວໃຊ້ຂອງຕົນໄປຫາພວກຊາວສວນ ເພື່ອຈະຮັບຜົນຂອງສວນນັ້ນ.
ແຕ່ພວກຊາວສວນໄດ້ຈັບບ່າວໃຊ້ຂອງລາວ, ຕີຄົນໜຶ່ງ, ຂ້າອີກຄົນໜຶ່ງ, ແລະເອົາຫີນຂວ້າງອີກຄົນໜຶ່ງ.
ລາວໄດ້ສັ່ງບ່າວໃຊ້ອື່ນໄປອີກ, ຫຼາຍກວ່າຊຸດທຳອິດ; ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ກະທຳແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເໝືອນກັນ.
ແຕ່ໃນທີ່ສຸດລາວໄດ້ສັ່ງບຸດຂອງຕົນໄປຫາພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ພວກເຂົາຈະເຄົາລົບບຸດຂອງເຮົາ.'
ແຕ່ເມື່ອພວກຊາວສວນເຫັນບຸດນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ວັກກັນເອງວ່າ, 'ນີ້ແມ່ນຜູ້ຮັບມຸ້ລະດົກ; ມາເຖິດ,
ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ, ແລະຍຶດເອົາມຸ້ລະດົກຂອງລາວ.' ແລະພວກເຂົາຈັບລາວ,
ຖິ້ມລາວອອກນອກສວນອະງຸ່ນ, ແລະຂ້າລາວເສຍ. ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນມາ,
ລາວຈະເຮັດຢ່າງໃດແກ່ພວກຊາວສວນເຫຼົ່ານັ້ນ?" ພວກເຂົາຕອບພຣະອົງວ່າ,
"ລາວຈະທຳລາຍຄົນຊົວເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງອັບປະລັກ, ແລະຈະໃຫ້ຊາວສວນອື່ນເຊົ້າສວນອະງຸ່ນນັ້ນ,
ຜູ້ຊຶ້ງຈະມອບຜົນຂອງມັນໃຫ້ແກ່ລາວຕາມລະດູການ." ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
"ພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານໃນພຣະຄຳພິຫລວີວ່າ, 'ສິລາທີ່ຊ້າງກໍສ້າງຖິ້ມເສຍນັ້ນ, ໄດ້ກາຍເປັນສິລາເອກທີມຸມ;
ການນິເກດຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເປັນສົງຄ໌ສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ?' ເຫດສະນັ້ນ
ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກທ່ານ,
ແລະຈະຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ເກີດຜົນຂອງອານາຈັກນັ້ນ. ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕົກລົງເທິງສິລານີ້
ຈະແຕກຫັກ; ແຕ່ຖ້າສິລານີ້ຕົກທັບຜູ້ໃດ ມັນຈະບົດຜູ້ນັ້ນໃຫ້ແຕກເປັນຜູ້ຍ." ເມື່ອພວກໜັງສືປະໂລຫິດ
ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນຄຳອຸປະມາຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍເຂົ້າໃຈວ່າ
ພຣະອົງກ່າວລັງກ່າວເຖິງພວກເຂົາ. ມັດທາຍ 21:33-45.

ຄຣິດຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດິໂຊຍ ບໍ່ແມ່ນທຸງໝາຍທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນ.
ສວນອະງຸ່ນໃນວັນສຸດທ້າຍ ທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍອິດສະຣາເອນໂບຮານ ຄື ຄຣິດຈັກເຊວັນທ໌-ເດ
ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດິໂຊຍ, ແຕ່ຈະມີຊາດໜຶ່ງທີ່ເກີດຜົນອອກມາ ຊຶ່ງມີຄຸນສົມບັດເປັນຜົນແຮກ,
ແລະນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ຄົນໜຶ່ງແສນສຶໝັ້ນສືພັນເປັນ.

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເປັນດ້ວຍຜູ້ອື່ນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນພົນມະຈັນ.
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມລູກແກະໄປທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຂົາສະເດັດໄປ.
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກໂຖອອກຈາກທ່າມກາງມະນຸດທັງຫຼາຍ,
ເປັນຜົນແຫ່ງລຸ້ນທຳອິດຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າແລະແດ່ລູກແກະ. ພຣະນິມິດ 14:4

ເປັນດັ່ງທຸກສັນຍານ ພວກເຂົາຈະຖືກນາຍເຈົ້າຂອງເຮືອນນຳໃຊ້ເພື່ອນຳເຂົ້າການກ່ຽວສຸດທ້າຍ. ຄຣິດຈັກ
Seventh-day Adventist ຝ່າຍ Laodicean
ແມ່ນສ່ວນອະງິດທີ່ໄດ້ປະຕິເສດສົມລົບຖານແຫ່ງເຈດຕະນາຂອງໂມເຊ. ນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ
ມັນໄດ້ຕົກຕ່ຳລົງຢ່າງຕ່ຳລົງເຖິງຂໍ້ສຳຄັນທີ່ພົນທະວີຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ທຸກສັນຍານນັ້ນຈະເປັນ
"ຮາກເຫງົ້າຂອງເຢຊູ." ຮາກເຫງົ້າຂອງເຢຊູ ຫຼື ດາວິດ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຈິງສຸດທ້າຍທີ່ພົນທະວີເຊິ່ງ
ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບໂຕຖັງໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະອົງ. ມັນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຫຼັກການ Alpha
ແລະ Omega ຊຶ່ງພວກເຮົາສ່ວນຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ທັງໃນອິດສະຣາເອນບູຮານ ແລະ ອິດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່
ປະຕິເສດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຮາກຂອງເຢຊູ, ຜູ້ຊຶ້ງຈະຍືນເປັນທຸກໝາຍແກ່ບັນດາປະຊາຊົນ;
ພວກຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາຜູ້ນັ້ນ: ແລະບ່ອນພັກຂອງພຣະອົງຈະມີສະຫງ່າລາສີ. ອີສະຍາ 11:10.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ແລະ ເຈມສ໌ໄວທ໌ ໄດ້ລະບຸຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ພາຍໃນປີ 1856 ຂະບວນການນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນ
Laodicea, ດັ່ງນັ້ນ ນາງໄດ້ລະບຸເອົາໃຈວ່າ ມັນເຄີຍຍອມຮັບຂ່າວສານເຖິງຊາວ Laodicea?
ນາງບໍ່ເຄີຍລະບຸເລີຍ. ຄວາມຜິດພາດປະການທຳອິດຂອງພວກເຮົາ ຄືການຍອມຮັບຄຳອ້າງວ່າ ຄຣິດຈັກ
Seventh-day Adventist ໄດ້ເປັນຄຣິດຈັກຜູ້ມີໃຈຊະນະຕະຫຼອດທຸກໆໄດ້ຜ່ານປະຫວັດສາດມາ.
ຄວາມຈິງແລ້ວ ກົງກັນຂ້າມຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງ. ຖ້າພວກເຮົາຍອມຮັບຂໍ້ຕົກຕົນທີ່ຜິດພາດນັ້ນເສຍກ່ອນ,
ຕາຂອງພວກເຮົາກໍຈະຖືກປິດຕໍ່ຄວາມຈິງຜ່ານຄຳພະຍາກອນທີ່ສອນເປັນຢ່າງອື່ນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຊົດສະເຕີໄວທ໌
ໄດ້ລະບຸຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກວ່າ ປະຫວັດຂອງອິດສະຣາເອນໃບຮານຕາມຕົວອັກສອນ
ເປັນພາບປະກອບແຫ່ງປະສົບການ ແລະ ປະຫວັດຂອງອິດສະຣາເອນຜ່ານວິນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່. ຫຼາຍຄັ້ງ
ເມື່ອນາງອ້າງເຖິງອິດສະຣາເອນໃບຮານເປັນແບບຢ່າງສຳລັບອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່,
ນາງກໍອ້າງຄຳກ່າວອັນຄວາມສຳຄັນຂອງອັກສອນສາວົກໂປໂລກ່ຽວກັບຄວາມຈິງດຽວກັນນີ້ໄປພ້ອມກັນດ້ວຍ.

ບັນດາສິ່ງທັງປວງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາເປັນແບບຢ່າງ;
ແລະມັນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເປັນຄຳເຕືອນແກ່ພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງໂລກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. 1
ໂກຣິນໂທ 10:11

ອັກສອນສາວົກໂປໂລໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ກຳລັງສະໜູນເນື້ອຫາຂອງສືບຂັກອັນໜ້ານັ້ນ.

ອີກປະການໜຶ່ງ, ພົນອົງທັງຫຼາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາຖະໜາໃຫ້ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນຢູ່ໃຕ້ເມກ ແລະທຸກຄົນໄດ້ຜ່ານທະເລໄປ;
ແລະທຸກຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນໂມເຊ ໃນເມກ ແລະໃນທະເລ;
ແລະທຸກຄົນໄດ້ກິນອາຫານຜ່ານວິນຍານຢ່າງດຽວກັນ; ແລະທຸກຄົນໄດ້ດື່ມນ້ຳຜ່ານວິນຍານຢ່າງດຽວກັນ:
ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ດື່ມຈາກພະສົວຜ່ານວິນຍານທີ່ຕິດຕາມເຂົ້າໄປນັ້ນ. ແລະພະສົວນັ້ນຄືພຣະຄຣິດ.
ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະໄທໃນພວກເຂົາເປັນອັນຫຼາຍ: ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກລົ້ມລົງໃນຖົນກັ່ນດານ. ບັດນີ້
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໄລບຢາກສິ່ງຊົ່ວ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄລບຢາກນັ້ນ. ຢ່າເປັນຄົນນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບ
ເໝືອນຢ່າງບາງຄົນໃນພວກເຂົາ; ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ວ່າ, "ປະຊາຊົນໄດ້ນັ່ງລົງກິນແລະດື່ມ,
ແລ້ວກໍລຸກຂຶ້ນເພື່ອຫຼິ້ນ." ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາປະພຶດຜິດປະເພນີເໝືອນຢ່າງບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ປະພຶດ,
ແລະໃນມື້ດຽວກັນໄດ້ລົ້ມຕາຍໄປສອງໝື່ນສາມພັນຄົນ. ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາທົດລອງພຣະຄຣິດ
ເໝືອນຢ່າງບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ທົດລອງ, ແລະໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍ, ຢ່າຈົມບິນ

ເໝອິນຢ່າງບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ຈົມບົນ, ແລະໄດ້ຖືກຜູ້ທຳລາຍທຳລາຍ. 1 ໂກຣິນໂທ 10:1-10.

ໂປໂລ ແລະ ຊິດເກໂວທ໌ ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ອົດສະຣາເອນບູຮານເປັນແບບຢ່າງຂອງຊົນຊາດທີ່ມີໃຊ້ຊະນະແລະຊອບທຳ. ກົງກັນຂ້າມຢ່າງຍິ່ງ. ໂປໂລໄດ້ສະໜູນສົບຂໍ້ພຣະຄຳທຳອິດນັ້ນໄວ້ໃນຂໍ້ສືບເອັດ, ແລ້ວໃນຂໍ້ຖັດໄປກາໄດ້ກ່າວເຖິງບໍດຣຽນທີ່ປະຫວັດສາດຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານຕ້ອງຖ່າຍທອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະເຫັນ.

ເຫດສະນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ຄິດວ່າຕົນກຳລັງຢືນຢູ່ ຈົ່ງລະວັງ ຢ້ານວ່າຈະລົ້ມລົງ. 1 ໂກຣິນໂທ 10:12

ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນຕົວຢ່າງຂອງຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງເອີນຈາກພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບການຊົງນຳພາໂດຍພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດລົງ ແລະໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນທຸກຢ່າງກ້າວຕະຫຼອດທາງ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ຕອກຕະປູພຣະຜູ້ສ້າງພ້ຳແລະແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ! ພວກເຮົາເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໃນການຍອມຮັບຂໍ້ເທັດຈິງເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວກັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ແຕ່ພວກເຂົາແທບຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄຳເຕືອນທີ່ມີເງົາໝາຍໄວ້ນັ້ນຜ່າທະລຸຄວາມຕາບອດແບບລາວໂອດີເຊຍຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຂົາອາດອ້າງຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆທີ່ຊິສຕີໂວທ໌ ລະບຸວ່າຄຣິສຕະຈັກເປັນແກ້ວຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະກໍເປັນແທ້, ແຕ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຍນຜ້າຄຸມປົດສະພາບທີ່ເທັດຈິງຂອງພວກເຂົາໄວ້. ຜູ້ໃດທີ່ພຣະອົງຮັກ ພຣະອົງກໍຊົງຕຳໜີ້ແລະຕັສອນ. ເທົ່າທີ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແກ້ວຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຊົງສະໜູນຄວາມສຳພັນຂອງພຣະອົງກັບແກ້ວຕານັ້ນ, ແກ້ວຕາຂອງພຣະອົງ, ຢ່າງຊັດເຈນຫຼາຍ.

ໂອ ເຢຣຸຊາເລັມ, ເຢຣຸຊາເລັມ, ເຈົ້າຜູ້ຂ້າບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະ ເອົາກອນຫນຶ່ງຂວ້າງໃສ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກສົງມາຫາເຈົ້າ; ເຮົາປາຖະໜາຈະຮອບຮວມລູກຫລານຂອງເຈົ້າໄວ້ນຳກັນຈັກເທື່ອແລ້ວ, ເໝອິນແມ່ໄກຮອບຮວມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ບົກຂອງມັນ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມ! ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າຖືກປະໄວ້ໃຫ້ຮ້າງເບົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ; ແລະ ແນ່ນອນ ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ຈົນກວ່າເວລານັ້ນຈະມາ ເມື່ອພວກເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບພຣະພອນ. ລູກ 13:34, 35.

ຄຳຖາມຄວນຖືກຖາມວ່າ, “ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງຈຸດຈົບໂດຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢ່າງແທ້ຈິງຫຼື? ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ເປັນພາບສະທ້ອນຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝປັດຈຸບັນຢ່າງແທ້ຈິງຫຼື?” ບັນຫາຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານຕະຫຼອດປະຫວັດສາດຂອງເຂົາ ຄືພວກເຂົາເຊື່ອວ່າມໍຣະດົກສົບສາຍຂອງຕົນພົ້ນໄປວ່າພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ອາດເປັນຢ່າງອື່ນໄດ້ ນອກຈາກເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ໃນສະໄໝຂອງເຢເຣມີຍາ ພວກເຂົາປະກາດອ້າງວ່າເປັນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ.

ຖ້ອຍຄຳທີ່ມາເຖິງເຢເຣມີຍາຈາກພຣະຢາເວ ວ່າ, “ຈົ່ງຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູແຫ່ງພຣະນິເກດຂອງພຣະຢາເວ ແລະຈົ່ງປະກາດຖ້ອຍຄຳນີ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຈົ່ງກ່າວວ່າ, ‘ພວກຢູດາທັງປວງເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຂ້າມາທາງປະຕູເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອນະມັດສະການພຣະຢາເວ, ຈົ່ງຟັງພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ.’ ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນ, ຕັດດັງນີ້ວ່າ, ‘ຈົ່ງແກ້ໄຂທາງປະພຶດ ແລະການກະທຳຂອງພວກເຈົ້າເສຍ ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້. ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນຖ້ອຍຄຳລວງ ໂດຍກ່າວວ່າ, ‘ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ ຢູ່ທີ່ນີ້.’” ເຢເຣມີຍາ 7:1-4.

ການຫຼອກລວງອັນດຽວກັນນີ້ເອງ ກໍໄດ້ຖືກເນັ້ນຢ້ຳໂດຍໂຢຮັນຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕິສະມາເຊັນກັນ.

ແລະໄດ້ຮັບບັດຕິສະມາຈາກທ່ານໃນແມ່ນ້ຳຢູ່ແດນ ໂດຍສາວະພາບບາບຂອງຕົນ. ແຕ່ເມື່ອທ່ານເຫັນພວກພາຣີສີແລະພວກຊາດກູກາຍຫລາຍຄົນມາຮັບບັດຕິສະມາຈາກທ່ານ ທ່ານກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ໂອ ພວກຊາດເຊື້ອຮ້າຍ, ໃຜໄດ້ຕື່ອນພວກທ່ານໃຫ້ໜີພົ້ນຈາກພຣະພິໄລດທີ່ຈະມານັ້ນ? ເຫດສະນັ້ນ ຈິ່ງເກີດຜົນທີ່ສົມກັບການກັບໃຈເສຍໃໝ່; ແລະຢ່າຄິດວ່າຈະເວົ້າໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ, ພວກເຮົາມີອັບຮາຮາມເປັນບົດາ: ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າ ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຫ້ໝັ້ນເຫລົ້ານຶກດີຂຶ້ນເປັນບຸດຫລານແກ່ອັບຮາຮາມໄດ້. ບັດນີ້ຂ້ອນກໍໄດ້ວາງໄວ້ທີ່ຮາກຂອງຕົນໄມ້ແລ້ວ: ສະນັ້ນ ຕົນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ເກີດຜົນດີກໍຈະຖືກຕັດລົງ ແລະຖືກໂຍນເຂົ້າໃນໄຟ. ມັດທາຍ 3:6-10.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດອັນດຽວກັນນັ້ນພາຍໃນຂະບວນການແອດເວນຕິດ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນສັນຍະລັກໂດຍຖ້ອຍຄຳວ່າ "ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ຄືພວກເຮົາ," ແລະທົວຳພວກເຮົາເປັນ "ເຊື້ອສາຍ" ຝ່າຍວິນຍານຂອງອັບຮາຮາມ ແມ່ນການປາກົດອອກອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕາບອດຂອງລາໂອດິໄຊຍ.

“ພຣະເຈົ້າຊົງສົງຜູ້ສື່ຂ່າວມາເພື່ອບອກປະຊາກອນຂອງພຣະອົງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງເປັນຢ່າງໃດ ແລະຕ້ອງກະທຳສັງໃດ ເພື່ອຈະເຊື່ອຟັງບັນຍັດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ ຊົງຖ້ຳຜູ້ໃດປະພຶດຕາມ ຜົນນັ້ນກໍຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍບັນຍັດນັ້ນດ້ວຍ. ພວກເຂົາຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສູງສຸດ ໂດຍບໍ່ມີພຣະອື່ນໃດຢູ່ຂ້າງໜ້າພຣະອົງ; ແລະພວກເຂົາຕ້ອງຮັກເພື່ອນບ້ານດຸດດັງຕົນເອງ ໂດຍກະທຳຕໍ່ເຂົາດັ່ງທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາໃຫ້ເຂົາກະທຳຕໍ່ຕົນ.”

“ແມ່ນແຕ່ຂັດນ້ອຍຂອງພຣະບັນຍັດອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍບໍ່ຄວນຖືເປັນ ຫຼືເປັນພຶດຢ່າງບໍ່ເຄົາລົບ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະເມດິຄາວ່າ ‘ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດຕົງນ’ ກໍຍົນຢູ່ໃຕ້ທຸງຂອງເຈົ້ານາຍແຫ່ງຄວາມມັດ ໃນການກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະພຣະຜູ້ຖືກຂອງຕົນ. ພວກເຂົາອ້າງເອົາພຣະສັນຍາທີ່ປະທານແກ່ຜູ້ຊື້ຟ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນພວກເຮົາ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາລົບຫຼຸດພຣະເຈົ້າໂດຍການນຳສະເໜີພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງຢ່າງບົດເບືອນ, ໂດຍການເຮັດສົງທິພຣະອົງໄດ້ບໍ່ອກໄດ້ແລ້ວວ່າບໍ່ໃຫ້ເຮັດ. ພວກເຂົາຍົກຕົງມາດຕະຖານຂັ້ນມາຊົງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານ. ຕົວຢ່າງຂອງພວກເຂົານຳໃຫ້ຫຼົງທາງ, ອົດທິພົນຂອງພວກເຂົານຳໄປສູ່ຄວາມເສື່ອມຊາມ. ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນແສງສະຫວ່າງໃນໂລກ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ດຳເນີນຕາມຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.”

“ມະນຸດບໍ່ອາດສະແດງຄວາມທົ່ວລະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ໝັ້ນຄົງໄປກວ່າການເພິກເສຍຕໍ່ແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະອົງຊົງສົ່ງມາໃຫ້ພວກເຂົາ. ຜູ້ທີ່ກະທຳເຊັ່ນນີ້ຍ້ອມນຳພາຜູ້ທີ່ຂາດຄວາມຮູ້ໃຫ້ຫຼົງຜິດ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍນຳທາງອັນບອມຂັ້ນ. ພວກເຂົາກຳລັງບົດເບື້ອນຫຼັກການອັນບໍ່ລົງຕື່ມເປັນນິດ....”

“ໃນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພຣະຄຳອັນບໍລິສຸດ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບອກຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າ ເຫດໃດຄວາມຮ້າງເບົາຈົມມາເຖິງຊາດຢືວ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ພຣະພອນອັນອຸດົມ, ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງອັນນ່າອັດສະຈັນ. ແຕ່ພວກເຂົາກັບພິສູດວ່າບໍ່ສັດຊື່ຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ໄດ້ມອບແກ່ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ດູແລສວນອະງຸ່ນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່, ຫຼືກວາຍຜົນຂອງສວນນັ້ນແດ່ພຣະອົງ. ພວກເຂົາປະພຶດຕົນດັ່ງກັບວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ແລະເພາະສະນັ້ນ ໄພພິບັດຈຶ່ງໄດ້ມາຄອບງຳພວກເຂົາ.” Manuscript Releases, volume 14, 343–345.

ອີ່ສຶກເອນເຊື້ອວ່າ ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມປະຫວັດສາດຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາຊົນທີ່ຊົງເລືອກຂອງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຂົາຍັງເຊື່ອອີກວ່າ ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນທີ່ຊົງເລືອກຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ກຽດແກ່ພວກເຂົາ

ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະອົງກໍຕາມ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ
ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນທີ່ຊົງເລືອກຂອງພຣະອົງ ຈົນກວ່າຈະຖືກຢຳຮ້າງ
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍເປັນປະຊາຊົນຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປາຖະໜາໃຫ້ເປັນເລີຍ.
ຄວາມຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນທີ່ຊົງເລືອກນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໂດຍວ່າພວກເຂົາອາດຄິດວ່າຕົນເອງເປັນໃຜ.
ອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນແບບຢ່າງຫຼັກຂອງຄຣິສຕະຈັກເຊວເວັນທ໌ເດ ແອັດເວນຕິສ
ແຕ່ເມື່ອຂ້າງຕົ້ນທີ່ຜິດຖືກຍອມຮັບວ່າ
ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສັນນິສະໜິດໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ
ຄວາມຕາບອດຂອງລາໂອດິເກຍກໍຖືກສຳແດງອອກ
ເຫມືອນດັ່ງຄວາມຕາບອດຂອງອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ. ລັດທິແອັດເວນຕິສເຊື້ອ ແລະ ສັງສອນວ່າ
ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ
ເຖິງແມ່ນມີຫຼັກຖານອັນຊັດເຈນທີ່ຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງແຈ້ງແລ້ວກໍຕາມ.

ຍັງເຮົາເຂົ້າໃກ້ການບົດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຫຼາຍເທົ່າໃດ
ຂ່າວສານທີ່ມີຕໍ່ປະຊາຊົນລາໂອດິເກຍກໍຈະຕ້ອງຍົງຈົງຈັງ ແລະ ກົງໄປກົງມາຫຼາຍຂຶ້ນ.
ຖ້າຫາກຂັ້ນນີ້ຖານອັນຜິດນັ້ນບໍ່ຖືກລະເຫີຍເພື່ອຮັບເອົາຄວາມຈິງແທ້ແລ້ວ ຕົວຢ່າງຂອງອາໂຣນ, ເຢໂຣໂບອາມ
ແລະ 1863 ກໍຈະຖືກປົກປິດໄວ້ພາຍໃຕ້ເຄື່ອງກຸມຂອງປະເພນີ ແລະ ຈາຣັດຄອງທຳ.
ເວລາແຫ່ງການບົດການທົດລອງນັ້ນໃກ້ກັບໄປແລ້ວ ທີ່ຈະຍັງຫຼົບຊ່ອນຢູ່ພາຍໃຕ້ເຄື່ອງກຸມນັ້ນຕາຍໄປ.

ແລະນີ້ແມ່ນການພິພາກສາລົງໂທດ: ຄວາມສະຫວ່າງໄດ້ມາສູ່ໂລກແລ້ວ,
ແລະມະນຸດຮັກຄວາມມັດຫຼາຍກວ່າຄວາມສະຫວ່າງ ເພາະການກະທຳຂອງເຂົາເປັນຄວາມຊົ່ວ.
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ກະທຳຄວາມຊົ່ວຍ່ອມກຽດຊັງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະບໍ່ມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ
ຍ້ານວ່າການກະທຳຂອງຕົນຈະຖືກເປີດໂປງ. ໂຢຮັນ 3:19, 20.

ປະຫວັດຂອງການຫຼົງໄປຈາກຄວາມເຊື້ອຂອງລັດທິແອັດເວນຕິສ
ໄດ້ຖືກຕິດຕາມໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ນີ້ເປັນຄວາມຈິງທາງຄຳພະຍາກອນ.
ຫຼັກຖານປະການທຳອິດຂອງເລື່ອງນີ້ອີສະຣາເອນບູຮານ.
ອີສະຣາເອນບູຮານເປັນປະຫວັດຂອງການຫຼົງໄປຈາກຄວາມເຊື້ອຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແລະທະວີຂຶ້ນ
ແຕ່ພຣະຄຳພີແລະພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສອນວ່າ
ອີສະຣາເອນບູຮານເປັນແບບຢ່າງຂອງອີສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່. ເຖິງແມ່ນວ່າເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ໃສກເສົ້າ,
ແຕ່ບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດທີ່ສຳຄັນໄປກວ່າເວລາບັດຈຸບັນນີ້ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງນີ້.
ສັງເກດວ່າລັດທິເປີດຜະນຶກອອກໂດຍພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຄືຂັດທັດຈົງທີ່ວ່າ
ປະຫວັດຂອງລັດທິແອັດເວນຕິສ ໃນຖານະເຂົ້າສັດຜ່າຍໂປຣແຕສຕັງ
ດຳເນີນຄຽງຂະໜານກັບປະຫວັດຂອງເຂົ້າສັດຜ່າຍຣີຟໍມັດ.
ເຂົ້າສັດທັງສອງເປັນພະຍານທີ່ສອງໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ,
ແລະການປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນພະຍານຜ່າຍໜຶ່ງຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ຍ່ອມຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ພະຍານອີກຜ່າຍໜຶ່ງຖືກຮັບຮູ້ໄປພ້ອມກັນ.

ເສັ້ນສາຍຂອງອາໂຣນ, ເຢໂຣໂບອາມ ແລະ 1863
ຊື່ບອກເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່, ແລະໃນການກະທຳນັ້ນ
ມັນກໍຊື່ບອກເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຂົ້າສັດຜ່າຍຣີຟໍມັດດ້ວຍ.
ຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມແມ່ນຄຳເຕືອນຕໍ່ຕຳນານການຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.
ແມ່ນສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ກ່ອນອິນຜ່ານກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແລ້ວຈຶ່ງບັງຄັບໃຫ້ໂລກທັງໝົດເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

“ບັນດາປະເທດຕ່າງໆຈະດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ.
ເຖິງແມ່ນວ່າບາງເປັນຜູ້ກ່ອກໜ້າ
ແຕ່ວິກິດການອັນດຽວກັນນັ້ນຈະມາເຖິງປະຊາຊົນຂອງເຮົາໃນທຸກສ່ວນຂອງໂລກ.” Testimonies,
volume 6, 395.

ຄວາມຈິງແຫ່ງການພະຍາກອນທຶກຽວເນື່ອງກັບວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ
ບໍ່ອາດແຍກອອກຈາກພາລະກົດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາໄດ້.
ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສາມ ແມ່ນອານາຈັກທຶກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ຊົງປົກຄອງເປັນເວລາເຈັດສິບປີແຫ່ງການພະຍາກອນ ຕາມອົດສະຢາບົດທີຊົາວສາມ.
ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນແຫຼະທົມໄຂ້ສອງເຂົ້າ.
ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທຶກຽວພັນກັບຄວາມສຳພັນຂອງເຂົ້າທັງສອງນັ້ນ ບັດນີ້ກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກອອກ,
ແຕ່ເປັນແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ເລືອກຈະເຂົ້າໃຈວ່າ
ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳການເປີດຜະນຶກແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ໂດຍຊົງໃຊ້ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໝົດເພື່ອສະແດງຈຸດຈົບຂອງສົງໝົດນັ້ນ.

ສະຫະລັດອາເມຣິກາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຖານະເປັນອານາຈັກທຶກໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີໃນປີ 1798,
ແລະໃນລະຫວ່າງຫົກສິບຫ້າປີຕໍ່ມານັ້ນ, ເຂົາສອງອັນທີ່ຈະດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັນຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ
ໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນບົດບົດທີ່ສາມາດຖືກຮັບຮູ້ໄດ້, ແຕ່ສະເພາະໂດຍຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຫັນເຫັນນັ້ນ.
ຫົກສິບຫ້າປີທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ໃນພຣະທຳອີຊາຍາ ບົດທີ 7 ໄດ້ເລີ່ມໃນປີ 742 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະສິ້ນສຸດໃນປີ 677
ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈາກປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1863 ປີເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຊຳຄັນອີກ.
ຫົກສິບຫ້າປີເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ອກເຖິງຂະບວນການແຫ່ງວິກິດໃນເຂົ້າທັງສອງ.

ຮອດປີ 1863 ໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງ “ວັນແຫ່ງກະສັດອົງດຽວ” ໃນຄຳພະຍາກອນຂອງ ເອຊາຍາ ບົດ 23
ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ແລະດ້ວຍການນັ້ນມັນໄດ້ສະຖາປະນາໝາຍຫຼັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໄລຍະສຸດທ້າຍຂອງ
“ວັນແຫ່ງກະສັດອົງດຽວ.” ການສິ້ນສຸດຂອງເລກເຈັດສິບເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກໃນ ເອຊາຍາ ບົດ 23
ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍຫົກສິບຫ້າປີທີ່ຜ່ານໄປ. ຕັ້ງແຕ່ 1863 ຈົນຮອດເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1989
ແມ່ນໄລຍະຂອງຄຣິດຕະຈັກແອດເວັນຕົດແຫ່ງລາໂອດີກຍ, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຈາກຂະບວນການມົນເລໂຣດ
ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ຂະບວນການຂອງໜັງແສນສີໝັ້ນສີພັນ. ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈໄລຍະໃນຕອນສຸດທ້າຍ,
ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈໄລຍະໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ. ລັດທີ່ແອດເວັນຕົດບໍ່ສາມາດກະທຳການນີ້ໄດ້,
ເພາະວ່າຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງມັນຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການປະຕິເສດຄຳສາບານຂອງໂມເຊ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວບັງຄັບຫົກສິບຫ້າປີນັ້ນເອງ ອັນເປັນຕົວແທນທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງລັດທີ່ແອດເວັນຕົດ
ແລະຂອງສະຫະລັດ.

ດ້ວຍເຫດນີ້, ແລະເຫດນີ້ເປັນເຫດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນສູງຍິ່ງ,
ບົດຄວາມນີ້ໄດ້ພະຍາຍາມສະຖາປະນາຂໍ້ເທັດຈິງທາງພະຍາກອນປະການໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໃນຂະນະນີ້ກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກໂດຍສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ. ຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນຄື
ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຍອມຮັບວ່າຄຣິດຕະຈັກ Seventh-day Adventist ໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບຂອງ
Laodicea ມາໂດຍຕະຫຼອດ, ແລ້ວຕາມເຫດຜົນທ່ານຍອມຮັບສາມາດແບ່ງແຍກປະຫວັດສາດຂອງ
Adventism ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແລະໂດຍປາສະຈາກການແບ່ງແຍກປະຫວັດສາດຂອງ Adventism
ຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນ ທ່ານກໍ່ບໍ່ສາມາດລະບຸເຂົ້າຂອງ Republicanism ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງເລີຍ.

ເພາະວ່າຖ້າຫາກວ່າ ຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ຫຼົບໜີພົ້ນຈາກຄວາມເສື່ອມຊາມແຫ່ງໂລກ
ໂດຍທາງຄວາມຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ,
ແລ້ວເຂົາກໍ່ໄປພົວພັນຢູ່ໃນສົງໝົດອີກ ແລະຖືກມັນຄອບງຳ, ບັນຍາຍຂອງເຂົາກໍ່ຮ້າຍກວ່າບັນຕົ້ນ.
ເພາະວ່າສຳລັບເຂົາ ການບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ຍັງຈະດຶກວ່າວ່າ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮູ້ຈັກແລ້ວ

ຈົງຫັນຫຼັງໃຫ້ແກ່ພຣະບັນຍັດອັນບໍລິສຸດທີ່ໄດ້ມອບໄວ້ແກ່ເຂົາ.

ແຕ່ເຫດການໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາຕາມສຸພາສິດອັນແທ້ຈິງວ່າ, "ໝາໄດ້ກັບໄປຫາຮາກຂອງຕົນອີກ," ແລະ
"ໝູແມ່ທີ່ຖືກລ້າງແລ້ວ ກໍກັບໄປນອນກົງໃນຕົມອີກ." 2 ເປໂຕ 2:20–22.